І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVIII. Ч. 83. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ТРАВНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 5, 1961 No. 83. VOL. LXVIII.

КОНҐРЕС СХВАЛИВ ЗАКОН ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТНІ

ЦЕЙ ЗАКОН ПОШИРЕНО НА 3,624 НОВИХ РОБІТНИКІВ

Вашингтон. — 3-го травня Конгрес прийняв законопроєкт про збільшення мінімальної платні з одного доляра до $1.50. Сенат прийняв цей проєкт після завзятих дебат більшістю 64-ох до 28-ох голосів, а Палата Ріпрезентантів більшістю 230-ох до 196-ох. Згідно з цим законом, який в найближчому часі має підписати президент Кеннеді, 2.500.000 робітників дістануть більші заробітні платні, а крім того з нього скористають коло 3,624,000 робітників, які досі не були обняті законом про мінімальну платню. Скористають із цього нового закону і мільйони інших робітників, які, хоч і не обняті цим законом, то проте працедавці мусітимуть підвищити заробіток, щоб втримати їх при праці в своїх підприємствах. Секретар праці Артур Ґолдберґ висловив своє вдоволення з прийняття цього закону і сказав, що це є великий крок вперед до того, щоб поліпшити долю ро[б]ітників, які найменше заробляли. Досі цей закон відносився до 24-ох мільйонів робітників, які заробляли найменше по одному долярові за годину праці. Деякі з них вже й тепер заробляли по більше, як по одному долярові. За чотири місяці від дня підписання Президентом цього закону, робітники ці мають мати збільшену платню на 15 центів, а до двох років їхню платню мають збільшити до $1.25. Ці, які заробляли по менше як по $1.15, дістануть підвишку коло „Дня Праці" цього року. Ті, які вже тепер мали платню понад $1.15 дістануть збільшення платні аж коло вересня 1963-го року. Ті робітники, які досі не мали однодолярової платні, цього року дістануть збільшену платню до одного доляра. Рік пізніше їхню платню збільшать до $1.15, а 4 роки пізніше до $1.25. В Палаті Репрезентантів 33 конґресмени - республіканці присдналися до 197 демократів і вможливили ухвалення цього закону. 58 демократів із Півдня були проти прийняття, які прилучилися до 138 республіканців. Сенат прийняв був проєкт, щоб число нових робітників, які мають право користати з нового закону, виносило 4.080,000, але на спільній конґресовій конференції те число зредуковано до 3.624,000. Це зроблено як уступку південним демократам, щоб частину з них приєднати до голосування за той закон, і внаслідок цього число нових робітників зменшено майже на — 400.000.

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ Головного Уряду Українського Народного Союзу

Згідно з вимогою статті 32 Статуту УНСоюзу
— відбудеться —
в приміщенні „СОЮЗІВКИ" в Керґонксон, Н. Й.
з днем 22-го травня 1961 року
год. 10:00 ранку починаючи
ЗВИЧАЙНЕ РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ
ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ,
з наступним порядком нарад:

I. Відкриття засідання;
II. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету:
1. Заступника головного предсідника Йосифа Лисогора;
2. Заступниці гол. предсідника Анни Германн;
3. Головного секретаря Ярослава Падоха;
4. Головного касира Романа Слободяна.
III. Звіт Головної Контрольної Комісії:
IV. Звіти членів Головної Контрольної Комісії:
1. Предсідника д-ра Володимира Галана;
2. Заступника предсідника Володимира Коссара;
3. Секретаря Степана Куропася;
4. Члена Петра Кучми;
5. Члена Петра Пуцила.
V. Звіти членів Головної Ради:
1. Богдана Зорича;
2. Дмитра Шмагали;
3. Івана Кокольського;
4. Тараса Шпікули;
5. Івана Одежинського;
6. Василя Гусара;
7. Анни Чопик;
8. Андрія Джули;
9. Олени Штогрин;
10. Володимира Дідика;
11. Миколи Давискиби;
12. Ярослава Гука.
VI. Звіт головного редактора органу УНСоюзу „Свобода" Антона Драгана;
VII. Дискусія над звітами;
VIII. Прийняття звітів;
IX. Справа наступника головного предсідника;
X. Внесення й ухвали;
XI. Закриття засідання.

ЕКЗЕКУТИВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ляоські прокомуністи погоджуються на перемир'я, але бої продовжуються

Вієнтіян. — Ляоські прокомуністичні повстанці проголосили дня 2 травня ц. р., з 8-ою годиною ранку припинення боїв, але ж пізніше їхні атаки на одну з місцевостей в Південному Ляосі зменшили надії на можливість загального перемир'я в цілому Ляосі. Західні експерти передбачають, що такий стан — перемир'я з боями — буде продовжуватися і надалі, навіть після того, як буде встановлене загальне перемир'я. Доручення про припинення боїв було передане до збройних сил Патета Ляо і його „повстанців" через північно-вєтнамське радіо. Водночас із цим проголошено заклик підтримуваного західніми державами уряду князя Боуна Ума взяти участь в переговорах в справі перемир'я. Того самого дня князь Суванна Фоума, визнаний комуністами як законний прем'єр Ляосу, звернувся із закликом до усіх воюючих сторін у Ляосі, щоб вони вислали своїх представників для участи в спільній конференції, влаштованій у п'ятницю дня 5 травня в місцевості На Мон. Під час цієї конференції мала б бути обговорена справа створення коаліційного уряду.

Громада у Вотервліт відзначила роковини Шевченка

Вотервліт, Н. Й. — Невелика, але працьовита і жертвенна місцева Українська громада вшанувала пам'ять Тараса Шевченка в соті роковини його смерти окремою академією-концертом, що відбувся тут старанням місцевого Комітету Пам'ятника Шевченкові минулої неділі, 30-го квітня. Почесним головою цього Комітету є посадник міста Г'юґ Ф. Донеллі, що також взяв участь в імпрезі, подібно як і дійсний голова Комітету веч. о. Богдан Волошин та деяка кількість гостей з Олбані і Коговзу. Програмою керував Йосип Ф. Фелок український демократичний лідер району. На програму свята склались промови веч. о. Волошина, мейора Доннелі, конґресмена Л. О'Браєна, міського судді В. Ф. МекДермота та гостей з Ню Йорку адв. Степана Яреми і ред. Вол. Душника. Мистецьку частину програми виповнили виступи чоловічого хору „Сурма" під диригентурою п-ні Олени Кокодинської, баритонове сольо Зенона Мягкого та деклямації у виконанні Володимира Кошикаря і дітей парафіяльної школи. На прийнятті для гостей, що відбулось після імпрези, голова Шевченківського Комітету веч. о. Волошин поінформував, що Громада у Вотервліт вкоротці виконає свою квоту збірки фондів на будову пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, яка призначена цій громаді в сумі 1.500 долярів.

ПІВДЕННА АМЕРИКА СТРИВОЖЕНА „СОЦІЯЛІЗМОМ" КУБИ

Ріо де Жанейро. — Офіційне проголошення кубинським диктаторським прем'єром Фіделем Кастром, що Куба стала „соціялістичною" державою, поруч з негайним ствердженням в заяві державного департаменту ЗДА, що прикметник „соціялістичний" треба тут утотожнювати з „комуністичним" і що Куба пішла подекуди навіть далі в своєму комуністичному божевіллі, ніж східньо-европейські комуністичні країни, — ці заяви зробили глибоке враження в півд. американських країн. Вся преса в Бразилії, яка після вибору там президента Яніо Квадроса зайняла з усіх латинських країн, поруч із Мехіко, найлівішу „невтральну" позицію, одностайно різко засуджує заяву Кастра і закликає до заходів самооборони всіх країн Південної Америки проти загрози поширення комунізму з Куби. Бразилійські газети далі застерігаються проти збройної інтервенції проти Куби Фіделя Кастра, але пропаґують прозоро ізолювання режиму Фіделя Кастра, ствердивши, що він нам себе відмежував від міжамериканської системи солідарности. Зокрема південно-американська публічна опінія була заскочена й обурена заявою Фіделя Кастра, що на Кубі не будуть переведені вибори та що найкращою формою вияву народних прагнень і настроїв є скликування урядом масові віча. Внаслідку теперішнього різкого антикастрівського звороту в південно-американській публічній опінії вважають за річ запевнену скликання в недалекому майбутньому нової конференції міністрів закордонних справ всіх членських країн Організації Американських Держав. У цьому напрямку ведеться жваву дипломатичну підготову. Вже не сам факт такої конференції, а її висліди цікавлять дипломатів — стверджує преса. Передбачається санкції супроти Куби Фіделя Кастра у різних виглядах, від зірвання дипломатичних взаємин до господарської бльокади включно, але в цих справах нема ще одностайних поглядів. В американських газетах появились міркування, як мала б виглядати морська бльокада, що її переводили б ЗДА своєю воєнною фльотою, щоб перешкодити постачанню до Куби совєтської зброї. На п'ятницю 5 травня ц. р. призначено нове засідання Крайової Ради Безпеки у Вашингтоні, де головною темою нарад буде знову Куба. Тим часом на Кубі проголошено схоплення команданта збройного висаду кубинських еміґрантів з 17 квітня ц. р., 29-річного капітана Мануеля Мартіне, який від часу висаду блукав по багнистому терені. Виснажений, він піддався без спротиву та буцім-то склав широкі зізнання про всі подробиці приготувань до тої невдатної висадної операції. Загалом кубинці взяли в полон 1.122 членів того військового наскоку.

Потреба розв'язати справу механізації праці, щоб зменшити число безробітних

Вашингтон. — Президентів Дорадчий Комітет в справах робітництва і промислу на своїй першій сесії ствердив, що треба не тільки дбати про ріст економіки, щоб розв'язати проблему великого числа безробітних, але до того потреба ще й засобів, щоб допомогти тим робітникам, які втратили працю внаслідок механізації праці. Цей комітет складається з 21-го члена, і його очолює секретар праці Артур Дж. Голдберґ. Членами цього комітету є Генрі Форд — голова Фордової Моторової Компанії, Джордж Міні — голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій, д-р Артур Ф. Бирнс — голова Ради Економічних Дорадників за президентури Айзенгавера та інші. Секретар праці Голдберґ заявив, що важливим є те, що комітет прийшов до порозуміння в справі механізації праці. Не вирішено справи зменшування числа годин праці на те, щоб було менше безробітних. Це дораджував робити голова Спілки Сталеварів. Цю справу мають вирішити пізніше.

Президент найменував Кілліяна на дорадника в справі розвідчих аґенцій

Вашингтон. — Президент Кеннеді найменував на голову Президентової Ради в справі діяльности тих аґенцій, які займаються закордонною розвідкою, д-р Джеймса Р. Кілліяна, який є головою Корпорації Массачусетського Технологічного Інституту. Ця номінація є дальшим заходом Президента в тому напрямку, щоб привернути довір'я до розвідчих аґенцій, які сильно втратили на престижі після катастрофи на Кубі. Як відомо, висадкою кубинських повстанців керувала Центральна Розвідча Аґенція ЗДА, яка не мала вірних даних про силу Кастрової армії, і внаслідок цього не вдалася висадка. Цю Раду покликав був до життя президент Айзенгавер в 1956-му році, і першим її головою був д-р Кілліян. Кеннеді має найменувати нових членів цієї Ради на місце дотеперішніх. Рада в справі розвідчих аґенцій матиме за завдання координувати працею всіх інших урядових аґенцій, які займаються розвідчою працею за кордонами ЗДА.

Відділ УКК в Гартфорді відзначив своє десятиріччя

Гартфорд, Конн. — Десять років свого існування та 20-річчя Українського Конґресового Комітету відзначив місцевий його Відділ окремим бенкетом-прийняттям, в якому взяло участь 20 місцевих громадян та деяка кількість позамісцевих гостей, між ними заступник губернатора стейту Армантано, що репрезентував губернатора Демсі, та адв. Степан Ярема і ред. В. Душник з Ню Йорку, що репрезентували централю УККА. Імпрезу започаткував веч. о. Степан Баландюк, парох місцевої української католицької церкви, а церковний хор під диригентурою Пл. Пришляка відспівав „Отче наш". Відкрив імпрезу формально голова Відділу УКК Іван Кукіль, а вступне слово про змагання поневолених націй та про наш обов'язок допомоги їм у цих змаганнях виголосив заступник голови Відділу Степан Бойчук. З великим признанням для українців в Коннектикат за їх зорганізованість та їх вклад в загально-американський розвиток і їх активну пам'ять про нарід їхнього походження говорив заступник губернатора Армантано. Про теперішню ситуацію в світі та про працю УККомітету в користь українських визвольних змагань говорив адв. Ярема і ред. Душник. Проводив імпрезою Іван Чернига, представляючи гостей і видатніших працівників, між ними заслуженого збірщика Національного Фонду, попереднього голову Відділу п. Грицину.

ЩЕ ПРО ЗБОРИ УКК В БОФФАЛО

У вчорашньому повідомленні про річні збори Відділу УККомітету в Боффало та про вибір нової управи, що її очолює д-р М. Лоза, помилково пропущено, що до нової управи ще увійшли д-р Нестор Процик, як другий заступник голови, проф. О. Залеський, як культурно-освітній референт та п-ні Оксана Бережницька, як голова допомогової секції.

Кол. англійського дипломата засуджено, як совєтського шпигуна

Лондон. — Колишнього англійського дипломата, який востаннє був віце-консулем в столиці Південної Кореї Сеулі, 38-річного Джорджа Блейка, засуджено на судовій розправі в Лондоні в минулу середу 3-го травня на 42 роки в'язниці. Це найвища кара, яку за мира присуджено будь-коли в Англії за шпигунську роботу. Джордж Блейк став комуністом, коли в рр. 1950-1953 був в північно-корейському полоні, діставшись туди після того, як комуністи раптовим наскоком зайняли були Сеуль. На розправі не виявлено, що саме Блейк видав комуністам, але він сам признав, що не було такого важливішого документу, який попався в його руки, щоб він не передав його відпис совєтським аґентам. Газети твердять, що між іншим — Блейк видав большевикам усіх відомих йому англійських розвідчиків, що працювали в комуністичних країнах, а також прерізні подробиці щодо англійської і взагалі західньої дипломатичної служби на Середземному Сході, де він також працював. Це у цьому році вже другий великий шпигунський процес в Англії і англійська публічна опінія сильно стривожена шпигунською активністю большевиків.

Демократи плянують зменшення податків в найближчому часі

Вашингтон. — Спільний Конґресовий Економічний Комітет опублікував перший свій звіт в справі поліпшення економіки ЗДА. Цей комітет складається з 10-ох демократичних сенаторів і конґресменів і 6-ох республіканських. Республіканці заявляють, що вони з недовір'ям дивляться на те, що уряд плянує поліпшити економіку країни за допомогою збільшення федеральних видатків на шкільництво, будівельну програму, здоров'я та інші інвестиції. Більшість демократичних членів цього комітету вважає, що цьогорічні заходи уряду для підтримки економіки є тільки тимчасові, бо уряд мусить запроєктувати в найближчому році проєкт широкої податкової реформи, яка передбачала б зменшення прибуткових податків. Сенатор-демократ із Висконсину Вілліям Проксмаєр предклав свій власний звіт, а республіканці виявили своє становище в окремому звіті. Демократи домагаються, щоб Федеральна Резервова Система зменшила відсотки від довготермінових позичок а також, на думку демократів треба б зменшити дисконт від короткотермінових позичок, бо це пожвавило б рух в підприємствах. У звіті пишеться про те, що помилковим є плян уряду дати податкові полегші тим підприємствам, які робитимуть нові інвестиції, але звіт не відкидає цієї пропозиції уряду.

Капеля Бандуристів ім. Шевченка вшанує пам'ять свого Патрона

Ню Йорк. — Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка, що здобула собі вже міжнародну славу своїми концертами на европейському і американському континентах, вшанує пам'ять свого Патрона в 100-ті роковини його смерти двома концертами, що відбудуться тут в найближчу суботу, 6-го травня в залі школи Вашингтона Ірвінґа при 16-ій вулиці і площі Ірвінґа, один о год. 4-ій по полудні, а другий о год. 7-ій ввечері. Програма концертів складається з двох частин. У першій частині „Слово Тараса", є драматизовані рецитації слів Шевченка в поєднанні з історичними народними піснями. Ця частина закінчується твором Михайла Гайворонського „Живи Україно". В другу частину програми концертів входять катанта М. Лисенка на слова В. Самійленка „На смерть Поета", що була написана в 50-річчя смерти Тараса Шевченка, та ряд пісень до слів Шевченка, як і його улюблені пісні. Адміністрацію концертів Капелі в Ню Йорку перебрав місцевий Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій, що й закликає українців до чисельної участи в цих оригінальних концертах на пошану найбільшого сина України, Тараса Шевченка.

Інж. М. Яримович доповідатиме про допомогу студіюючій молоді

Ню Йорк. — В найближчу неділю, 7-го травня, тут в приміщеннях Українського Народного Дому (кімната ч. 22) відбудеться о год. 5-ій по полудні публічна доповідь інж. Миколи Яримовича на тему допомоги потребуючій молоді в університетських студіях. Доповідь відбудеться старанням очолюваного п. Ковальчиком Комітету для створення Стипендійного Фонду УНСоюзу в Ню Йорку, що від деякого часу проявляє живу активність та вже здобув собі поважну кількість ентузіястичних прихильників.

Катанґська провінція в Конґо рішила співпрацювати з ОН

Леопольдвіль. — Під впливом рішучої акції, що її повели конґолійці з центрального уряду президента Касавубу і прем'єра Ілео проти катанґського президента Мойсе Чомбе, що його арештовано, як бунтаря і продуцента нелеґальної в Конґо „самостійної" валюти — уряд автономної катанґської провінції, що спершу погрожував громадянською війною, покорився і радикально змінив своє становище. Він погодився мирно співпрацювати з місією Об'єднаних Націй у ділянці реорганізації армії, погодився на зречення з чужоземних наємних вояків та на посередництво Об'єднаних Націй у справі скликання нової конференції розсварених конґолійських ватажків. Три міністри арештованого президента Чомбе, — його заступник Жан-МаріКівбе, міністер внутрішніх справ Годфруад Мононґо і міністер освіти ЖозефКівеле вислали до генерального секретаря Об'єднаних Націй Гаммершилда депешу з просьбою вплинути на звільнення з в'язниці Мойсе Чомбе і його міністра закордонних справ Евариста Кімба.

Президента Тунісії Бурґуїбу привітали у Вашинґтоні з великими почестями

Вашингтон. — Президент Джан Ф. Кеннеді з дружиною та членами свого уряду особисто вітав президента Тунісії Габіба Бурґуїбу на меріляндському летовищі, куди президент Тунісії прибув минулої середи, 3-го травня, з великим своїм почотом на офіціяльні відвідини до З'єдинених Держав Америки. Туніського президента привітано 21 гарматнім стрілом і всіми почестями, що їх віддається чужинним монархам чи президентам. Кеннеді вітав Бурґуїбу англійською мовою, а Бурґуїба відповідав по-французьки. Обидва підкреслювали туніско - американську приязнь. В середу вечером у Білому Домі відбулось офіційне прийняття з участю 90-ох осіб.

Президент Джан Ф. Кеннеді і його дружина під час зустрічі президента Тунісії Габіба Бурґуїби і його дружини на меріляндському летовищі.

В АМЕРИЦІ

● **Віце-адмірал** В. Р. Смедберґ повідомив, що фльота ЗДА плянує збільшити світ особовий склад в найближчому році до 84.6 відсотка воєнного стану, це значить на 2.6 відсотка більше в порівнянні з теперішнім станом. Нові кораблі і нова зброя, казав адмірал, вимагають більше моряків до обслуги, як це було давніше.

● **До порту в Монтреалі,** 2-го травня, вперше прибув новий корабель Канадійської корабельної лінії — 27,300-тонновий корабель „Емпресс Канади". Цей корабель постійно курсуватиме між Монтреалом, Квібік Сиcті в Канаді і Глесґовом та Ліверпулом в Англії.

● **Канадійський уряд** повідомив, що ведуться переговори в справі продажу комуністичному Китаєві пшениці та іншого зерна вартости $362-ох мільйонів. Пшениці мають продати 6 мільйонів тонн, а ячменю один мільйон тонн.

● **Секретар торгівлі** Лютер Г. Годжес об'їжджає столиці европейських держав, де заохочує до туристичних відвідин ЗДА. Він стверджує, що більше число американців відвідує Европу, і треба цей дефіцит вирівнати тим способом, щоб більше европейців прибували до ЗДА.

● **В районі Ню Йорку** і стейтів Нової Англії між 13 і 21-им травня відбудеться Тиждень Збройних Сил. 20-го травня відбудеться велика парада по П'ятій Евню, в якій маршуватимуть 10,000 вояків різних родів зброї. Відбирати дефіляду будуть асистенти секретаря оборони Чарлз Дж. Гіч і посадник Ню Йорку Роберт Вагнер.

У СВІТІ

● **Папа Іван XXIII** виголосив в дні 1-го травня до робітників, які вщерть виповнили собор св. Петра в Римі, промову про Католицьку Церкву, як „опікунку втомлених і протекторку людської моралі та економічного проґресу, опертого на справедливому поділі дібр і справедливій винагороді праці людських рук". 1-ий травень минув в цілій Італії спокійно, без авантур навіть в тих містах, де комуністи й соціял - демократи відбували одночасно окремішні маніфестаційні віча.

● **Під час 1-травневої паради в Москві** випустили з Червоної площі, де вона відбувалась, великий, наповнений газом блискучий бальон у формі „спутніка", з написом „Восток", що ним ніби-то облетів Землю Гаґарін. Зараз потім везли модель великої ракети, з якої зіскочило коло 50 хлопців і дівчат в одягах „астронавтів", які з квітами в руках підбігли до трибуни, де стояв пузатий Хрущов з іншими большевицькими „достойниками". Вони передали квіти, а ракета від'їхала без отих „живих прикрас".

● **На цілому Сході Европи** падав в дні 1-го травня дощ. У Румунії була така злива, що відкликали першотравневу параду. У Веограді Тіто й усі учасники паради геть промокли. У Москві було так холодно, що Хрущов стояв затулений у грубому плащі й шалі на шиї.

● **У Лаґосі, столиці Ніґерії,** у Ветеринарному дослідному Інституті винайшли вакцину проти заразної недуги, яка до цього часу масово вбивала рогату худобу. Одною з великих прикмет нової вакцини є її легкий спосіб продукції. Одна тільки Ніґерія потребуватиме річно 4.000,000 доз на інєкції звірятам.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Єдність в обличчі небезпеки

У критичному останньому тижні квітня, коли здавалося, що З'єдинені Держави будуть примушені провести збройну інтервенцію проти комуністичного режиму Фіделя Кастра на Кубі й проти комуністичних партизанів у Ляосі, з маривом великої війни на овиді, знову, як не раз бувало в історії З'єдинених Держав, виявилась подивугідна єдність американського народу. Заманіфестували її всі державні й суспільно-політичні чинники, всі верстви і кляси. Президент Кеннеді не обмежився нарадами із членами свого уряду і своєї партії, навіть співпрацею з обопартійними лідерами Сенату й Палати репрезентантів. Він запросив до Білого Дому номінального голову Республіканської партії, свого суперника у президентських виборах Ричарда Ніксона, поїхав на зустріч з колишнім президентом Д. Д. Айзенгавером, відбув окремі наради з лідерами обох крил Республіканської партії — консервативного і ліберального — сенатором Беррі Ґолдвотером і нюйоркським губернатором Нелсоном Рокефеллером, відвідав у Ню Йорку колишнього президента Герберта Гувера і генерала Даґлеса Мек-Артура. Таким чином Президент не оминув нікого з, так би мовити, республіканської генераліції. І він мав у цій акції повний успіх. Він не зустрівся ні в одному випадку з неґативною поставою: навпаки, всі його співрозмовці, партійно - політичні противники, запевнили йому повну підтримку і солідарність в його закордонно - політичних зусиллях.

Р. Ніксон, відразу після зустрічі з президентом Кеннеді, заявив, що він знає з власного досвіду, як то недобре буває, коли хтось, що стоїть збоку, критикує закордонну політику Президента, який знає всі ті подробиці міжнародної ситуації, що їх не знає поквапний критик. У минулий вівторок 2-го травня Ніксон потвердив це своє становище заявою, що — на його думку — республіканці не повинні публічно критикувати уряд президента Кеннеді за „помилки, які пошкодили нашій позиції в світі". У тому самому дусі, ще виразніше становище зайняв Д. Д. Айзенгавер, виразно перестерігши республіканських конґресменів, які відвідали його на фармі в Геттисбурґу 1-го травня, щоб вони не використовували тих прикрих міжнародних подій для атак проти президента Кеннеді, а — підтримали Кеннеді в його заходах розв'язати ті наболілі проблеми. Айзенгавер відмовився від уської критики закордонної політики Кеннеді на пресовій конференції, що її відбув після наради з конґресменами і сенаторами. Безумовно під впливом такого становища Д. Д. Айзенгавера сенатор Еверет Діркcон і конґресмен Чарлз Галлек, виконавці періодичної телевізійної програми „Ев і Чарлі", де вони популяризують становище Республіканської партії, — потвердили двопартійний характер американської закордонної політики. „Коли безпека нашої країни під загрозою, — заявив конґресмен Галлек, — ми мусимо знову, як це робили в минулому, задемонструвати, що ми — об'єднаний й рішучий нарід". Тому названі два лідери республіканської меншини в Конґресі висловилися проти проєкту переведення конґресового слідства над причинами невдачі десанту кубинських еміґрантів з 18-го квітня ц. р.

Єдність політичного світу в обличчі національної небезпеки — це переконливий доказ політичної зрілости. У суспільствах, які не мають тонкого вичуття національної загрози і не мають зрозуміння, що в таких моментах єдність є передумовою для того, щоб „перетривати і перемогти", — верх бере спокуса використати нагоду, щоб „ударити" своїх партійних противників, які, стоячи при державному кермі, відповідають і за успіхи і за невдачі. Але це дуже мізерна й сумнівна сатисфакція „бити" по своєму загальнонаціональному проводі в хвилині міжнародної кризи, підривати авторитет проводу за кордоном і утруднювати йому місію рятування цілого народу, цілої країни. Політична логіка диктує в таких моментах відкидати геть усі партикулярно - партійні інтереси і дбати тільки за добро цілости. На цьому становищі й стала вся американська публічна опінія, одностайна в підході до Москви, Гавани і ляоських комуністів.

Українська нація перебуває в стані перманентної війни, стоїть в обличчі перманентної загрози. Чому ж у нас немає тієї свідомости і тієї єдности, якої вимагає стан небезпеки?!

Прикладна праця

Подана в попередньому числі „Свободи" інформація з Боффало про організацію, підготову й проведення в тій громаді збірки фондів на будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні може справді послужити прикладом успішної праці. Для пригадки коротко повторимо перебіг цієї акції.

Уже напередодні 1961-го, Шевченківського року Відділ Українського Конґресового Комітету в Боффало поробив заходи, щоб цей рік посадник міста проголосив, як Шевченківський. Це й сталося 3-го січня. Негайно після того сформовано Шевченківський Комітет, що його очолили найактивніші місцеві громадяни. Збірка на пам'ятник, формально проголошена крайовим Комітетом Пам'ятника Шевченкові, почалася з початком березня ц. р. Шевченківський Комітет в Боффало, приготовляючи проведення цієї збірки в своїй громаді, якій з з централі призначено квоту $10.000, у першу черґу подбав про доповнення адресаря, що ним користувався Відділ УККА і що охоплює 986 родин. Місто поділено на малі райони і підшукано та приготовано збірщиків. Рівночасно, впродовж двох тижнів, поведено інтенсивну пропаґанду в користь збірки, а всіх громадян попереджено про неї відповідними листами. І нарешті приступлено до самої збірки, що відбулася в неділю 23-го квітня. Того дня „армія" збірщиків застукала до дверей більшости українських родин, в результаті чого зібрано $8.248.60 на фонд будови пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні. Збірка від родин, яких у той день не було вдома чи яких збірщики не вспіли відвідати, як і додаткові прибутки з імпрез доповнять і, імовірно, перевищать призначену громаді квоту.

Багато інших Громад приготовляються або й вже переводять подібну акцію. Не бачимо причин, чому б не могли так чи в подібний спосіб зробити всі Громади без виїмку. Вже є багато конкретних доказів на те, що саме ця акція, збірка фондів на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, має більше зрозуміння, більшу притягаючу силу і охоплює ширший загал, ніж будь-яка дотеперішня в історії Американської України. Можна сміливо твердити, що ця акція в справі пам'ятника Шевченкові в столиці країни викликала небувалий досі ентузіязм у найширших колах нашого громадянства. Але кінцевий ефект залежить таки від практичного переведення збірки.

Це правда, що в підготові крайовим Комітетом збіркової акції тут і там могли зайти деякі недотягнення та переочення, або деякі заходи, що не цілком виправдалися в зустрічі з дійсністю. Але на то й є проводи в поодиноких громадах, щоб проводили в життя заходи централі, достосовуючи їх до місцевих обставин. Ніщо бо не може заступити практичного досвіду, а він у різних громадах різний. Однак, практика і досвід Української Громади в Боффало, мабуть, виправдалися б у кожній громаді.

Збірка фондів на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні не може тривати у безконечність. Чим швидше й чим енерґійніше вона буде проведена, тим кращі результати дасть. Боффало це доказує. Крім того, спільнота не може на довший час припиняти чи відставляти на дальший плян багатьох інших завдань, що стоять перед нею або що можуть виникнути. На пам'ятникові Шевченкові, хоч і як це завдання величне та шляхетне, життя, праця і змагання нашої спільноти не починаються і не кінчаться. Це — тільки один з дуже важливих етапів у нашому спільному змаганні і ми його повинні досягнути якомога найшвидше, щоб іти далі, щоб здобувати нові успіхи, до яких тільки заохочує і на які дає найкращі надії дотеперішній успіх акції в справі пам'ятника Шевченкові, прикладом якого може послужити боффалівська громада.

ТРИВОЖНА НІЧ У ПАРИЖІ

Париж. — Парашутисти! Це слово віддавна має у Франції своє окреме звучання. Ліва преса вже роками, ще перед приходом де Ґоля до влади, вважала парашутистів засобом правого перевороту, основним знаряддям евентуальної військової диктатури. І виходить, що не помилялися противники ударних частин в леопардових одягах. Вони були опорою путчу, і їх боялися в Парижі.

О год. 23.45, в неділю 23-го квітня, схвильований голос прем'єра М. Дебре заповів: з Альжиру наспіли відомості, що там на старті стоять транспортові літаки з парашутистами, які мають зайняти Париж.

Найбільше, очевидно, переживали міністри, відповідальні за оборону столиці. Проте, в неділю, другого дня путчу, Франція була зовсім безборонна. Годі собі уявити, чому путчисти не пробували зайняти Париж. Хіба тому, що не були певні, чи мають армію в своїх руках, не були певні, що їх підтримають, не були певні летунства.

Париж пережив дуже тривожну ніч. Парашутисти могли впасти з неба кожної хвилини. Столиця великої держави була зовсім беззахисна. І як же трагічно бриніли слова прем'єра уряду, коли він закликав цивільне населення прислухатись, чи не завиють сирени. Коли б вони завили, населення повинно було поспішати на летовища, щоб стримати парашутистів, пояснюючи їм, що ніхто їхньої влади не хоче. Тієї ночі уряд не мав нічого іншого, щоб протиставити бунтівникам.

На заклик прем'єра до будинку міністерства внутрішніх справ почали збиратись добровольці. Були це молоді люди з урядової партії, але найбільше було лівих студентів. Комуністи домагалися негайного творення народної міліції. В тій ситуації була це дуже логічна вимога, бо властиво уряд в той момент розпоряджав лише 12 танками жандармерії, а в паризькому районі є 10 летовищ. Нікому й на думку не спадало вжити для оборони столиці панцерної дивізії, що стоїть у Версалі, бо ніхто не був певний її вірности урядові.

Та де Ґоль не втратив голови. Ризикуючи рішальним моментом, він поклався на поліцію, на слабі панцерні частини жандармерії, але міліції не створив, бо коли б зброя попала в руки комуністів, то хто б і коли її відібрав?

Довга була ця ніч з 23-го на 24-го квітня. Не спали міністри, не спало населення Парижу, сидячи при радіоприймачах та телевізійних апаратах (телевізія працювала майже до ранку, а радіо — цілу ніч). Та парашутисти не прибули. Слова міністра і письменника Мальро були пророчі. А він сказав: „Якщо вони не прибудуть до 5-ої години ранку, то не прибудуть ніколи" Він мав рацію, хоч годі було собі уявити, щоб змовники скапітулювали, не спробувавши використати своїх можливостей. А можливості були не малі: адже вся армія в Альжирі, а у Франції перебувають тільки рекрути.

25-го квітня ситуація була вже зовсім інша. Стало ясно, що населення таки повністю за де Ґоля. Важко сказати, які можливості мали праві після проведених арештів. Але виявилося, що уряд може рахувати на всі поліційні формації, які у Франції мають коло 100,000 осіб. Виявилось, що ген. Крепен має в руках дивізії, які стоять в Німеччині — і ті, що на вишколі, і ті, що належать до збройних сил Атлантійського Пакту. Панцерна дивізія прибула з Німеччини під Париж, а дальші частини йшли за нею.

Виявилось, що летунство і фльота твердо стоять за урядом: моряки не здали парашутистам бази в Мерс-ель-Кебірі, а ескадра з Тульону вирушила в напрямку Альжиру. Виявилось, що цілий ряд генералів із своїми дивізіями, що стоять в Альжирі залишились вірними урядові. Парашутисти залишили Оран і командування там перебрав вірний урядові генерал. Словом, 25-го квітня увечері ми були дуже далеко від того неспокою, що панував увечері 23-го квітня. Але на ніч всі летовища замикали: доріжки для приземлювання літаків заставляли вантажними машинами, коло мостів на Сені стояли автобуси, що їх в разі потреби могли використати як барикади проти напасників.

Парлямент заявив свою повну підтримку де Ґолеві. Раніше вже заявили її уряди союзних держав. Путчисти були ізольовані. Розраховували вони на підтримку Америки, бо — як самі заявляли — грали на протикомуністичну карту. Всі ці розрахунки були фальшиві.

25-го квітня проголошено бльокаду Альжиру і дано наказ вірним частинам протиставитись бунтівникам всіми засобами, включно зі зброєю. Прем'єр Дебре заявив у парляменті: „Може пролитися кров, але з бунтівниками переговорів не буде!"

Тоді бунтівники проголосили демобілізацію тих вояків, які хочуть вернутись додому, і — мобілізацію місцевого европейського населення, яке стоїть за втримання Альжиру при Франції. Віднровлено т. зв. територіяльні частини, які були основою „бунту барикад" у січні минулого року.

Та вже було запізно. Рішуча постава де Ґоля, абсолютна підтримка метрополії урядові стали відомі в Альжирі і справили рішальне враження. Від поодиноких частин почали напливати заяви льояльности. Але все ж у середу ранком, залучивши радіоапарати, ми були здивовані несподіваною вісткою про повне заломання бунту. Без одного пострілу, без найменшої проби. Наче б хлопчаки, яким раптом стало страшно тата. Може це прокинулось у генералів почуття відповідальности? Важко це сьогодні сказати.

У метрополії сьогодні так, начебто ніякого бунту не було. Тут і там говорять, що комуністи завдяки тому спротикові скріпилися. Декому жаль генералів, що, при всій своїй політичній неграмотності, все ж були протикомуністичною силою, як і частини, що за ними пішли. Дехто просто уважає, що це була махінація уряду, щоб де Ґоль міг дістати всю владу в свої руки...

Життя вже йде своїм трибом, але справа ще далеко не закінчена. Уряд рішив провести всі заходи, щоб подібна несподіванка не повторилася, тепер уже з іншого боку, скажімо — збоку комуністів. Не буде це легко, але де Ґоль проведе зміни, про які сьогодні ще зарано говорити. Покищо, йдуть арешти, творяться суди, щоб покарати винних. Люди питають один одного: як їх будуть карати? Це дуже цікаво, але годі вгадати, як.

В кожному разі, уряд хоче зберегти враження, що армія не була роздерта. Преса в цьому йому помагає. Французи — вироблена нація, і вони знають, що авторитетів нищити безкарно не можна. А армія — це авторитет.

О. Д-вич

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА В АМЕРИКАНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Переді мною дані про виставку українських народних виробів, книжок і пресових видань, яку влаштовано було в Державному Університеті Оклагоми в Нормані, де вчиться 12.000 студентів.

Ця виставка відбулася в університетській бібліотеці і охоплювала експонати з малярства, різьби, кераміки та вишивок. Крім цього виставлено було кілька десятків книжок наших письменників в українській, англійській і німецькій мовах. Не бракувало й мап України. Виставка тривала від 28-го вересня до 8-го листопада минулого року.

Успіх виставки без перебільшення був дуже великий. Про це свідчать відгуки як професорів, так і студентів. Варто навести листа професора історії Т. Еллісона, вміщеного в університетському щоденнику „Оклагома Дейлі":

„Я хочу звернути увагу Ваших читачів на сучасну виставку у вестибюлі бібліотеки. Це виставка українського мистецтва і літератури, влаштована п. Михайлом Палієм, членом бібліотечної управи, який сам є українець. Називаю цю виставку своєчасною тому, що ми всі чули промову Хрущова в Об'єднаних Націях, головною темою якої були „відданість Совєтського Союзу справі емансипації колоніяльних народів". Виставка п. М. Палія вияснює, чому є підстава запитати Хрущова, чи його емансипаційні намагання не могли б бути краще використані в Совєтському Союзі, найбільшій у світі колоніяльній імперії. Ця виставка також пригадує нам цілковите викривлювання фактів, роблене совєтською пропаґандою, зокрема найбільшу брехню про совєтський уряд, як самовідданого емансипатора колоніяльних народів, коли половина його населення складається з національних меншостей, позбавлених національної свободи. Східню Европейську імперію з її сателітами символізують танки, що котяться по вулицях Будапешту".

Інтерв'ю, переведене з професорами і студентами, найкраще свідчить про успіх виставки. Ось коментар одного з професорів:

„Мені так сподобалась виставка української літератури і народного мистецтва, що я відвідував її декілька разів. Що більше, я послав найменше 75 своїх студентів, щоб вони її оглянули. Це — чарівна виставка. — J. Wurzbaugh."

А ось коментар студентки Кей Ериксон:

„Ваша чудова виставка про Україну відкрила мені новий світ. Хоч я знала про Україну вже довший час, але я не знала багато речей про неї. Ці яскраві барви ручних робіт — чудові і такі ж чудові унікальні взірці. Книжки, журнали, а також мапи України змусили мене дещо подумати. Я хочу більше пізнати Україну — її розвиток, боротьбу з совєтською системою, її культуру і т. д. Українці в Америці — це ще один цікавий предмет для вивчення. Ми, американці, мусимо бути свідомі цього багатого складу новітніх людей. Ми також повинні знати більше про такі країни, як Україна, та причину її поневолення Росією. Ваша виставка, а також праця українських установ напевно допоможе збудити нашу думку на новому для нас фронті, — в боротьбі за волю, яку ми, американці, маємо очолювати. Про це ми мусимо багато вчитися від наших американських українців".

Виставку спопуляризовано через радієве інтерв'ю, яке провів з мґ-ром М. Палієм професор російської мови д-р Роберт Влах. Порушені під час цього інтерв'ю питання стосувалися до України, її теперішнього і дореволюційного політичного статусу, американської політики супроти української боротьби за національну незалежність, а також відношення до незалежности України російської еміґрації і совєтського уряду.

Очевидно, що мґр. М. Палій дав на всі ці питання переконливі і на академічному рівні відповіді. Слід згадати й те, що названий університет уже закупив значну кількість українських книжок не тільки англійською, але також українською мовою. **К. К.**

В ОН провід матиме надалі Захід

Об'єднані Нації. — Некомуністичні країни становлять більшість членів Об'єднаних Націй і ця більшість надалі матиме в своїх руках провід заявив американський амбасадор в ОН Адлей Стівенсон у промові на річному бенкеті американської організації прихильників Об'єднаних Націй, в Ню Йорку, в минулий вівторок. Це був перший його публічний виступ після закриття 15-ої сесії Генеральної Асамблеї. Він признав, що в Об'єднаних Націях існують „елементи дійсної небезпеки", маючи під цим на увазі комуністів і їх „невтральних" поплентачів, проте він висловив переконання, що З'єдинені Держави можуть для кожної конструктивної акції позискувати більшість членів ОН. Він рішуче заперечив, наче б З'єдинені Держави намагалися перетягати невтральних на свій бік в сенсі здобування в них політично-військових союзників. Стівенсон підкреслив, що Америка не хоче накидати їм своєї політичної філософії, „бо не можна нікому накидати волі". Стівенсон звернув увагу, що в дразливій актуальній справі колоніялізму ЗДА стояли в останній сесії Генеральної Асамблеї по стороні справедливих прав автохтонних народів — в Південно-Африканському Союзі, Анґолі і Південно-західній Африці. Єдине порозуміння з большевиками в минулій Генеральній Асамблеї було порозумінням неґативного характеру — не починати в тій сесії дебат над міжнародним роззброєнням, бо вони і так не мали б ніякого позитивного наслідку.

Вісті УНСоюзу

Головний Уряд Українського Народного Союзу приготовляється до річних нарад, що відбудуться в тижні від 22-го травня та будуть попереджені перевіркою майна, діловодства та організаційного стану УНС, яку переведе Головна Контрольна Комісія в тижні, що починається 15-го травня. На порядку нарад Головного Уряду є, між іншим, справа наступника на опорожненому внаслідок смерти сл. п. Дмитра Галичина пості головного предсідника УНС.

Головна Канцелярія УНС продовжує інтенсивну кампанію проти безпотрібних суспенд та згрошевлення грамот, що приносить шкоду в першу чергу суспендованим членам, і тим членам, що вибирають готівку. Це позбавляє їх і їхні родини необхідного життьового забезпечення, а з другого боку нівелює у поважній частині організаційні здобутки в теперішній передконвенційній кампанії, бо новими членами треба заповнювати втрати давніх членів.

Гол. радний Іван Одежинський, що вже в кількох кампаніях змагався за першенство в організаційних успіхах з гол. радним Богданом Зоричем, почав знову свій „похід до перемоги", здобувши в другій половині квітня 30 нових членів на загальну забезпеченеву суму $47.000. Іван Одежинський, передаючи аплікації нових членів, рівночасно попередив, що його черговою метою є „з'їсти Турка", себто перемогти секретаря 63-го Відділу УНС у Форд Ситі, що з кінцем березня вже мав зорганізованих 42 нових членів, а опісля організаційними здобутками „перескочити всіх інших".

Т-во „Любов", 387-ий Відділ УНС у Вилимантик, Конн. одно з перших пошанувало пам'ять покійного головного предсідника УНС Дм. Галичина, подбавши про надрукування відповідної статті в місцевому „Дейлі Кронікл", відбувши в неділю, 2-го квітня, панахиду за спокій душі Покійного та пожертвувавши $125. на будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні, — поінформував п. В. Олійник, секретар Відділу.

Відділ УНС ч. 413 ім. Ольги Басараб в Ірвінґтоні, Н. Дж. зложив пожертву на будову пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні в сумі $10. для вшанування пам'яті покійного гол. предсідника УНСоюзу бл. п. Дмитра Галичина.

Секретар 456-го Відд. УНС ім. Богдана Хмельницького в Тіммінс, Онт., Василь Воркевич повідомив гол. канцелярію, що він обіцяє виконати призначену Відділові квоту вдвоє, і в цей спосіб вшанувати пам'ять покійного головного предсідника УНС бл. п. Дмитра Галичина.

Відділ ч. 54 УНСоюзу „Українська Січ" в Ню Гейвен, Конн., пожертвував на будову пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні $100., а також замість вінка на могилу бл. п. Дмитра Галичина зложив на Колеґію св. Василія та на пам'ятник Шевченка по $5. Крім цього секретар цього Відділу та довголітній союзовий діяч пожертвував від себе з цієї нагоди по $5. на пам'ятник і на Колеґію св. Василія.

Роман Чучкевич — секретар і організатор новозаложеного Відділу УНС „Львів" у Клівленді ч. 346 повідомляє про те, що його Відділ на своїх зборах 16-го квітня ц. р ухвалив замість вінка на могилу покійного головного предсідника УНС Дм. Галичина перевести окрему збірку пожертв на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні. Сам секретар для пошанування пам'яті покійного зобов'язується здобути в цім році 50 членів для УНС більше, як виносить його квота.

Михайло Шахнович

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ НА ГУСЯТИНЩИНІ

(1)

Українці Гусятинщини і судового повіту Копичинці відзначили 50-річчя смерти великого сина України, поета і пророка Тараса Шевченка величною імпрезою, що відбулася в травні 1911-го року в Гусятині.

Це була перша на Поділлі і навіть у Східній Галичині та Волині найбільша українська національна імпреза з уваги не тільки на її успіх, але й масовість. Включилися у відзначення цієї дати найширші кола населення, організації і товариства, а також сусідні громади і українці з-поза Збруча.

Підготова свята

Організацією і влаштуванням Шевченківського свята зайнявся гурток студентської громади Гусятинського і Копичинецького повітів, яку очолював тоді Михайло Шахнович, студент права з Гусятина. При тому належить, для історії, пригадати, що Студентська Громада, яка в 1908 - 1912 роках начислювала понад 30 активних студентів, — провадила на терені Поділля, над Збручим, інтенсивну культурно - освітню і організаційну працю, закладаючи читальні, товариства, спортові організації, Січі і Соколи, влаштовувала вистави (часто в сільських стодолах або у міських заїзних домах) і давала реферати в повітах Гусятин, Копичинці і частинно Чортківщини. Підготовча праця тривала понад вісім місяців.

У склад повітового Шевченківського комітету входили: Н. Лопатинський, поштмайстер — голова, Ж. Шмериковський, радник, М. Макар, учитель, і Михайло Шахнович, студент права, — всі з Гусятина, та И. Белза з Вільховець, голова чит. „Просвіта" — хоч латинського обряду. Патронами свята були посли Михайло Петрицький і Іван Кивелюк, обидва з Копичинець.

Комітет проголосив Шевченківські Дні від 9 до 15 березня 1911 р. і видав заклик, щоб у тім часі в кожній громаді Гусятинщини відбулося відзначення Шевченківських роковин. Це доручення громадські читальні й комітети виконали успішно і величаво при допомозі студентського гуртка.

Рівночасно Повітовий Комітет приготовляв також при співучасті студентської громади, під проводом М. Шахновича, Повітове Шевченківське Свято на базі національної маніфестації, що мало відбутися в половині травня 1911 р. на вільній площі, на горбках в „Гаях", в Гусятині. Комітет подбав, щоб свято відбулося на високому рівні в рамах здвигу громадянства та організацій і в тій цілі доклав великої праці.

На такого роду імпрези, похід і академію староство в Гусятині довго не давало дозволу. Лише на особисті інтервенції і запоруку послів М. Петрицького та Ів. Кивелюка одержано дозвіл на академію „під голим небом".

Імпозантний похід

Вполудне, в неділю, рушив похід учасників Шевченківського свята з площі коло читальні „Просвіти" головними вулицями міста на означену площу в Гайках. Імпозантний і маніфестаційний був цей похід, в якому взяло участь понад 4.000 громадян.

Попереду їхали на конях три молодці з портретом Тараса Шевченка і таблицями: „Українці Гусятинщини в поклоні найбільшому синові України Т. Шевченкові" і „Поклін борцеві за волю України".

За ними також на конях їхала „бандерія" — 150 козаків на чолі з імпровізованим гетьманом із булавою в руці, Василем Мотикою, громадським діячем з Кривенького, і двома осаулами, Володимиром Мотикою і Василем Шматою.

За бандерією йшов Святочний Комітет на чолі із Президією: голова Н. Лопатинський, посол Михайло Петрицький, радник Ів. Кивелюк і Юрій Шмериковський. Поруч Святочного Комітету виступало кілька гостей з українського Гусятина та околиці над Збручем, на чолі з Йоаніком Шимоновичем, абсольвентом Петербурзького університету, пізніше професором університету в Кам'янці Подільському і міністром УНРеспубліки в Києві.

За Комітетом йшла дітвора з українськими прапорцями і відзнаками, а за ними дівчата - січовички в національних строях. З черги маршували: зорганізована молодь, Січі, а напереді Сокіл з Гусятина. В останній черзі за молоддю ступали з повагою старші громадяни та представники громад, парохій, читалень і товариств з транспарентами. В поході взяв участь мішаний хор з Гусятина, посилений хорами з трьох читалень, в кількості понад 100 співаків. Хор під час походу співав маршові пісні: „Ми гайдамаки", „Гей там на горі Січ іде" та інші.

Цей численний похід і могутній спів зробили сильне враження на місцеве міщанство всіх національностей і на урядовців різних державних установ. А особливо радісним відгомоном зустріли його українці з надзбручанської околиці, які чисельно громадилися на горбках над Збручем. Вони з захопленням слухали рідні їм пісні і радісно вітали нас оплесками та привітом „Слава! Слава!".

Святочна Академія

Академія відбулася на високо положеній поза містом площі, на т. зв. „Гайках", звідки був добрий вид на „город" Гусятин і на гористу околицю над Збручем, де громадно розмістилися українці. Ця академія мала особливе значення ще й тому, що українці з-поза Збруча взяли масову участь у відзначенні 50-річчя смерти Шевченка.

НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУЙМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК, ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО ШЕВЧЕНКА, УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ І АМЕРИКАНСЬКОЇ СТОЛИЦІ!

З хроніки українсько-католицької парохії в Лудлові, Масс.

В загальному всенародному поклоні Генієві України Тарасові Шевченкові взяла участь і українська спільнота в Лудлові, Масс.

Заходом місцевої укр.-кат. парохії при вспівпраці Відділів Провидіння і УНСоюзу відбувся в неділю 19-го березня концерт в честь Тараса Шевченка.

Святочне слово виголосив п. В. К-ич, який сказав, що хоч від дня смерти Т. Шевченка минуло 100 літ, то ворог лишився той сам — Москва, який і дальше в новій формі наставленого собою уряду в Києві — закріпощує наш нарід. В доповіді був заклик до всіх старших і молодих бути вірними дітьми своєї Церкви і Народу і дорожити надбанням предків.

Опісля слідували деклямації молоденьких декляматорів: О. Глушівська, Д. Федорас, С. Хомин, М. Ганущак, М. Максимів, які немов змагалися між собою, щоб краще віддати зміст Тарасових поезій.

В діточій інсценізації „Поклін тобі, Тарасе", яку підготовила учителька П. М. Джумиґа, брали участь О. Глушівська, Н. і М. Кремінець, О. Лончина, М. Набережна, Р. Гнатів, — Молоді виконавці вложили в свою гру те, що мали найкращого і найціннішого, — своє серце.

Місцевим мішаним хором проводив п. Богдан Глушівський. Гарно відспівано пісні: „Ой горе тій чайці" — Леонтовича і „Зашуміла ліщинонька" Кошиця.

Слід підчеркнути, що всі виконавці вложили багато праці в підготовку до концерту, хористи приїжджали на проби хору з дальших околиць включно з своїм диригентом, з радістю всі жертвували свій вільний час.

Співом національного гимну закінчено концерт, який зробив на присутніх гарне враження.

М. Н.

6 осіб із шкільного корабля втопилися в Мехіканській затоці

Маямі, Флорида. — 3-го травня в Мехіканській затоці сильний буревій впродовж одної мінути затопив шкільний корабель - бриґантину — 93-тонновий „Альбатрос", і в цій катастрофі втопилися 6 осіб. Втопилися 30-річна дружина капітана лікарка д-р Аліс Шелдон, кухар Джордж П. Платнік і 4 студенти, а 13 осіб врятувалися: капітан д-р Крістофер Шелдон, два учителі та 10 студентів. Катастрофу спричинив той сам буревій, який не дозволив випустити першого американського астронавта на Флориді в космічні простори. Вирятував 13 осіб із „Альбатроса" данський корабель, виловивши їх із води, де вони були на рятункових поясах. Ці студенти були з багатших родин, вони відбували научну подорож по океані і плянували плисти до Багамських островів.

В Ню Йорку відкрито Світовий Ярмарок

Ню Йорк. — 3-го травня в нюйоркському Колізеї відкрито 5-ий Світовий Ярмарок, в якому вже беруть участь 18 держав крім ЗДА. У відкритті взяли участь губернатор Рокефеллер, посадник Роберт Ваґнер, сенатор Джекоб Джевітс та інші визначні особи з Вашинґтону. На Виставці Ярмарку можна побачити такі речі, як пір'я з Польщі і авта „Фіят" з Італії. Крім згаданих вже держав виставляють тут такі країни, як Бельгія, Франція, Західня Німеччина, Люксембурґ, Голляндія, Греція, Іран, Ізраїль, Японія, Корея, Марокко, Ніґерія, Пакістан, Румунія, Еспанія і Формоза. Пізніше число країн, що виставлять товари, збільшиться до 60, всіх виставкових павільйонів має бути 3.000. Чужі держави сподіваються продавати свої товари в ЗДА, а американські підприємці розраховують на продаж своїх товарів за кордон. Цю виставку - ярмарок можуть оглядати не тільки ті, що думають щось купувати.

НА ДЕНЬ МАТЕРІ

Чи не найулюбленіший з подарунків для МАТЕРІ є подарунок гарних пахощів. Це подарунок, що підкреслює її добрий смак і як такий є завжди прийнятий з приємністю.

Пахущі кольонської води — "4711", як й інші продукти цієї фірми, не тільки відрізняються своєю якістю, але також мають за собою цікаву і багату спадщину. Сама назва "4711" є пересякла історією, бо вона постала ще тоді, як Наполеон наказав змінити числа домів в німецькому місті Кельн. Будинок Мульгенса дістав число 4711, і з того часу це число вирізняє продукти "4711".

Пахуща кольонська вода — TOSCA є одною з найбільш популярних ароматів "4711". Це є вдалий суміш пахощів квітів з не наслідуваною свіжістю кольонської води "4711". У висліді маєте притягаючий запах... делікатний і довготривалий. Підставою тут є кольонська вода "4711" — знана по всьому світі за свої охолоджуючі і відсвіжуючі питоменності. До цього є доданий аромат — TOSCA, що у висліді робить знамениту комбінацію. Вже віддавна уважають це за найбільш особисті пахощі, які жінки носять.

Запах "4711" TOSCA можна також набути у формах парфум, якісних мил, пудрів і кремів, які разом з парфомованою кольонською водою є знаменитими подарунками на різні нагоди.

(Пл. огол.)

Летунство випустило ракету „Титан І" з ями 146 стіп завглибшки

Летунська база Ванденберґ, Каліфорнія. — 3-го травня летунство вперше з успіхом випустила ракету „Титан І" з ями 146 стіп завглибшки. Представник летунства уважає це за великий успіх, бо здійснилися передбачення, що ракети можна буде випускати з глибини землі, і це буде більшою безпекою для ЗДА. Згідно з пляном, цю ракету за допомогою відповідних механізмів знищено в повітрі, як вона пролетіла три мінути, досягнувши висоту 200.000 стіп і була коло 35 миль над Тихим океаном. Летунство хотіло тільки випробувати, чи справно діє та яма, „сильос", з якої випускали ракету „Титан І", та та чи добре функціонують контрольні прилади. „Титан І" може досягати віддалі 6.325 миль, вона змагається з ракетою „Атлас", яка також може летіти на віддаль коло 6.000 миль.

ФБІ перевіряє льояльність 8 працівників при продукції ракет

Вашинґтон. — Палатна Наукова і Астронавтична Комісія повідомила, що Федеральне Бюро Інвестиґацій перевіряє льояльність 8-ох працівників при продукції керованих ракет „Сатурн". Три працівники вже покинули працю, коли виявилося, що мають перевірювати їхню льояльність у відношенні до ЗДА, і що мають їх звільнити із праці. Про це звітував в цій комісії адміністраційний директор Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації Алберт Ф. Сіперт. Ракетний центер в Гантевіллі, Алабама, перебрав від армії нових 4.300 цивільних робітників, між якими були ці „нельояльні робітники", бо досі не можна було всіх перевірити. Минулого року Конґрес призначив на перевірку льояльности робітників $ 1.248,000, а цього року вимагають на цю ціль — $ 1.115,000.

Український Музичний Інститут

ВІДДІЛ у ФИЛАДЕЛФІЇ

Субота, 6-го травня 1961 р.

год. 6:00 вечора

Заля

УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ

847 N. Franklin — Philadelphia

19-ий

РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

СЕРЕДНІ ТА ВИЩІ РОКИ

Виступають учні: М. Галій, Г. Євсевська, О. Вонторський, Р. Квасницький, М. Збир, Д. Кивелюк, М. Мамчин, М. Гайдучок, Л. Одежинська, М. Стадницька, І. Назаревич, Р. Харина, П. Рилко, А. Сагатий, Н. Ковальчук, М. Лукавський, Л. Лукасевич, З. Вонторський, Н. Терещенко, Ю. Ісаїв, Г. Саґатий, Л. Масюк, П. Манойло, Ю. Перфецький, З. Харина, З. Бернадин, Хор УМІ.

Кляси викладачів: О. Музиченка, Н. Недільської-Слободян, А. Огроднік-Жилавої, Ю. Оранського, В. Перфецького, М. Полевського, І. Черняхівської.

Акомпаньятори: Г. Савчак, О. Струк.

Диригент: Ю. Оранський.

— ВСТУП ЗА ПРОГРАМКАМИ —

ГРОМАДЯНИ! **НЮ ЙОРКУ!**

В суботу, дня 6-го травня 1961 року

між годинами 3:00 а 4:00 по полудні перед КОНСУЛЯТОМ СССР — в НЮ ЙОРКУ при 69 вул. і Парк Еве.

ПРОТИСОВЄТСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ поневолених большевиками народів

УКРАЇНЦІ!

Долучімся своєю численною участю до демонстрантів і запротестуймо: проти поневолення України московсько-комуністичною імперією; проти найгіршого в історії російського колоніялізму; проти народовбивства — що його поповнює Москва у відношенні до Українського Народу; проти релігійного переслідування в Україні. **КОМІТЕТ**

В НЕДІЛЮ, 4-го ЧЕРВНЯ 1961 р.

в ОСЕРЕДКУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в С. БАВНД БРУК, Н. Дж.,

після урочистої Архиєрейської Соборної Служби Божої

— відбудеться —

ВМУРОВАННЯ В СТІНИ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА ЦЕГЛИН

з КИЇВСЬКИХ СВЯТИНЬ XI ст.:

КАТЕДРИ СВ. СОФІЇ і зруйнованої в 1941 р. ворогами нашого народу церкви УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКОЇ ЛАВРИ.

Цеглину з церкви Св. Успіння Києво-Печерської Лаври вмуровується коштом парафіяльних Сестрицтв нашої церкви, а цеглину з мурів Катедри Св. Софії коштом відділів Української Православної Ліги в США.

Повідомляючи про цю велику в житті української національної спільноти в США подію, просимо братів і сестер про якнайбільш чисельну їхню участь в цій урочистості — перенесення і вмурування в стіни Церкви-Пам'ятника Св. Реліквій Українського Народу.

Парафії й інші прицерковні Організації просимо — не визначати на неділю, 4-го червня ц. р. жадних інших імпрез.

Одночасно повідомляємо, що в СУБОТУ, 3-го ЧЕРВНЯ ц. р. в Осередку нашої Церкви в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. — відбудеться

З'ЇЗД ПРЕДСТАВНИЦЬ ПАРАФІЯЛЬНИХ СЕСТРИЦТВ НАШОЇ ЦЕРКВИ,

метою якого — організація Центрального Сестрицтва Української Православної Церкви в США.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США

Наукове Товариство ім. Шевченка

ділиться сумною вісткою з усіми своїми Членами у вільному світі, що дня 2-го травня 1961 року помер у Мюнхені (Німеччина)

дійсний член і член Головної Ради Наукового Товариства ім. Шевченка, довголітній Директор Історично-Філософічної Секції, б. директор Українського Наукового Інституту в Берліні, професор Українського Вільного Університету від початків його існування, декан та кількакратний ректор УВУ в Мюнхені, один із найбільш заслужених наукових діячів на еміґрації

сл. п. Проф. Д-р Іван МІРЧУК

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 17-го квітня 1961 р. в Стриївці, пов. Збараж, Західня Україна

НАША НАЙДОРОЖЧА МАМА

бл. п. Анна ПИЛИПЧУК з дому Гладка

проживши 81 рік.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ДМИТРО і МИХАЙЛО — сини
НАДІЯ і ПАВЛИНА — невістки
МИРОСЛАВА, ЄВГЕНІЯ, МИРОСЛАВ, і МИХАЙЛО — внуки

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п. Неонілі з Лопатинських ТЕРЛЕЦЬКОЇ

відправиться в ПОНЕДІЛОК, 8-го ТРАВНЯ 1961 р. — в год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

на яке щиро всіх Рідних, Друзів і Знайомих Незабутньої Матері, Сестри й Бабусі запрошуємо.

Рівночасно повідомляємо, що в СУБОТУ, 13-го ТРАВНЯ 1961 р. — в год. 9:00 ранку відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ НАДГРОБНОГО ПАМ'ЯТНИКА

на могилі св. п. НЕОНІЛІ з ЛОПАТИНСЬКИХ ТЕРЛЕЦЬКОЇ на кладовищі Holy Cross в Arlington, N. J.

До участи в цьому сумному обряді — щиро запрошуємо.

ТЕТЯНА і ХРИСТИНА — доньки
ЮРІЙ — брат з дружиною АННОЮ
ІГОР і МОТРЯ — внуки
д-р ОМЕЛЯН АНТОНОВИЧ і д-р ЯРОСЛАВ ВОЄВІДКА — зяті.

Управа 277 Відділу УНСоюзу в ГАРТФОРДІ, Коннектикат

запрошує Членство УНСоюзу та Українське Громадянство до участи у

ПАНАХИДІ

в 40-ві ДНІ ПІСЛЯ СМЕРТИ

сл. п. Дмитра ГАЛИЧИНА

Головного Предсідника Українського Народного Союзу

що відбудеться у П'ЯТНИЦЮ, дня 5-го ТРАВНЯ 1961 року в год. 7:00 вечером,

зараз по майовому Богослуженні в честь Пресвятої Діви Марії, в українській католицькій церкві св. Михаїла у Гартфорді, Конн.

УПРАВА 277 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗАКЛИК

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТИ Головного Предсідника Українського Народного Союзу

бл. п. Дмитра ГАЛИЧИНА

В неділю, дня 7-го травня 1961 року

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ сл. п. ДМИТРА ГАЛИЧИНА, в год. 12:00 вполудне в церкві св. о. Николая — в ШИКАҐО, Ілл. будуть відслужені

СЛУЖБА БОЖА

а по Службі Божій

ПАНАХИДА

за спокій душі сл. п. ДМИТРА ГАЛИЧИНА, *Гол. Предсідника Українського Народного Союзу.*

Того ж самого дня, після Панахиди, в год. 1:00 по пол. відбудуться

ЖАЛОБНІ СХОДИНИ

для вшанування пам'яті Покійного Нашого Головного Предсідника УНСоюзу сл. п. ДМИТРА ГАЛИЧИНА.

В цих Богослуженнях і Жалобних Сходинах проситься все Українське Громадянство міста Шикаґо і Околиці взяти численну участь, а Відділи УНСоюзу організовану участь, з прапорами і відзнаками.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в ШИКАҐО:

Тарас ШПИКУЛА, предсідник — Михайло ХАРІВ, секретар

Із Рідних Земель наспіла сумна й болюча вістка, що дня 13-го квітня 1961 р. упокоївся в Бозі Наш Найдорожчий

БАТЬКО, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п. Олександер ПАНКЕВИЧ

проживши 89 років.

Похорон відбувся в суботу, дня 15-го квітня 1961 року.

Тяжким горем прибиті:

ДІТИ, ВНУКИ і ПРАВНУКИ

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра ЄВГЕНА ГОВОРА — ДРОГОМІРЕЦЬКОГО складають на пам'ятник Т. Шевченкові у Вашинґтоні 10.00 долярів

ДАРІЯ і МИХАЙЛО ХРОНОВЯТИ

Зі Спорту

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ МІЖНАРОДНОЇ ФУТБОЛЬНОЇ ЛІГИ

Початок сезону М. Ф. Ліґи та гор першої групи припадає на середу 17-го травня. В першій групі гратимуть: Безіткас — Туреччина, Банґу — Бразилія, Айнтрахт — Німеччина, Динамо — Румунія, Евертон — Англія, Кілмарнок — Шотляндія, Конкордія — Канада та Ню Йорк Амерікенс.

В змаганнях другої групи візьмуть участь: Дукля — Чехословаччина, Еспаньйоль Еспанія, Монако — Монако, Пета Тіква — Ізраїль, Рапід — Австрія, Червона Зоря — Юґославія, Шамрок Роверс — Ірляндія та Конкордія — Канада.

З 28 гор першої групи Ліґи 18 відбудеться в Ню Йорку на Польо Ґравнді, а 10 в Монтреалі на МкҐілл університеті Стедіюм.

Ось порядок гор:

Травень:

Середа, 17, год. 730 Бірмінґгам — З. Лянарк (товариські) год. 9.30 Безіткас — Айнтрахт.

Субота, 20, год. 2.30 Н. Й. Амерікенс — Конкордія год. 4.30 Банґу — Динамо.

Середа, 24, год. 7.30 Лайтгавз — Лонґ Айленд (товариські — юнаки) год. 9.30 Банґу — Айнтрахт.

Субота, 27, год. 2.30 Н. Й. Амерікенс — Динамо год. 4.30 Банґу — Безіткас.

Вівторок, 30, год. 2.30 Безіткас — Н. Й. Амерікенс год. 4.30 Кілмарнок — Айнтрахт.

Червень:

Неділя, 4, год. 2.30 Банґу — Н. Й. Амерікенс год. 4.30 Евертон — Айнтрахт.

Середа, 7, год. 7.30 Н. Й. Амерікенс — Айнтрахт год. 9.30 Евертон — Динамо.

Субота, 10, год. 2.30 Айнтрахт — Динамо год. 4.30 Банґу — Евертон.

Середа, 14, год. 7.30 Евертон — Безіткас год. 9.30 Динамо — Кілмарнок.

Неділя, 18, год. 2.30 Динамо — Безіткас. — Банґу — Кілмарнок.

Всі ці змагання відбудуться в Ню Йорку.

Для гор в Монтреалі вже визначені дати, які подаємо внизу без годин:

23 травня Конкордія — Евертон.
25 травня Кілмарнок — Евертон.
30 травня Конкордія — Динамо.
1 червня Н. Й. Амерікенс — Кілмарнок. Конкордія — Безіткас.
6 червня Конкордія — Кілмарнок.
8 червня Кілмарнок — Безіткас.
13 червня Конкордія — Айнтрахт.
15 червня Конкордія — Банґу.
17 червня Н. Й. Амерікенс — Евертон.

Календарець гор другої групи подамо пізніше. **В. с.**

● **У Пакістані,** де від осени 1958 року панує винятковий стан і насправді диктаторську владу виконує президент ген. Мохаммед Аюб Хан, проголошено, що вибори до нового парляменту відбудуться в лютому наступного року. В цьому тижні має бути готовий проєкт нової конституції, яка ввійшла б в життя осінню цього року.

● **20 арештованих в Альжирі** старшин з Чужинецького леґіону, здебільша німці й мадяри, ідучи під ескортою вантажним автом співали популярну у Франції пісню героїв: „Ми нічого не жалієм". Ті старшини були командантами формацій, що підтримали військову револьту.

Гадають судити катанґського президента за фальшування грошей

Леопольдвіль. — Виявляється, що найбільшою причиною арештування конголійськими вояками катанґського президента Мойсе Чомбе за наказом від президента Конґа Жосефа Касавубу було введення в Катанзі окремої валюти. Чомбе не хотів відмовитись від тих „власних грошей", робив заколот в конголійській економіці і підривав фінанси центрального уряду, дармащо на конференції в Тананаріві погодився на принцип державної єдности Конґа, хоч і на засаді конфедерації. Обстоювання ним суверенности його провінції Катанґи в ділянках військовій і монетарній з постійними конфліктами з місією Об'єднаних Націй — довела його конголійських земляків з центрального уряду до розпуки й вони рішили радикально розправитись з „сильним мужем" Чомбе. Арештовано його на території провінції Екватор, куди він прибув на конференцію з іншими конголійськими проводирями, але замість нараджуватись із ними — поставив ультиматум центральному урядові Конґа, щоб той відкликав свою умову з Об'єднаними Націями. Найбільшим противником Чомбе став — за повідомленням газет — міністер закордонних справ в уряді Касавубу — Ілео, Жастен Бамбоко, бо хоч на згаданій конференції в Тананаріві Чомбе погодився, що закордонні справи належатимуть до компетенції центрального уряду, проте він вічно інтриґував із сусідніми муринськими країнами. І так, Чомбе переговорював про федерацію з Родезією, коли вона стане самостійною, та обіцяв військову допомогу для колишнього французького Конґа. Центральний уряд Конґа хоче поставити тепер Чомбе перед суд, закинувши йому фальшування державних грошей випуском власної, нелеґальної в Конґо, валюти.

Комуністи поширюють свої впливи в англійських професійних спілках

Лондон. — Група комуністів в англійській Спілці транспортних і загальних робітників, усупереч становищу проводу тієї спілки проголосила страйк, якому повинувалось 13.000 робітників та який насправді спаралізував велику частину лондонського порту. Ця подія звернула увагу на пляновість і метушливість комуністів, які здобувають в англійських професійних спілках щораз більші впливи. Використовуючи апатію більшости робітників, добре зорганізована і здисциплінована комуністична меншина переводить у виборах своїх людей до управ, а коли їм це не вдається, то просто шахрує і фальшує вибори. Таким чином комуністи мають вже в своїх руках дві могутні спілки — Робітників електричного промислу та Спілку машиністів. Вони збільшили свій стан посідання в проводах спілок Корабельних робітників, Залізничників, Загальних будівельників і Автомобільних робітників. Тому, що англійські робітничі спілки і політична Партія праці є частинами спільного робітничого руху, то управи робітничих спілок мають величезний вплив також на політику Партії праці, що вже двічі була в Англії при владі і є найсильнішим суперником консерватистів. Комуністи в робітничих спілках є промотором гасел — повної націоналізації промислу й транспорту та зречення Англії із атомової зброї й виповідження Америці всіх її морсько-летунських баз в Англії. Комуністи йдуть тут рука-в-руку з англійськими інтелектуалами, духовенством, частиною жіноцтва та іншими пацифістичними колами, які несвідомо грають у дудку Москви, приготовляючи їй ґрунт для нової протизахідньої аґресії.

Англійська королева роз'їздить по Італії

Рим. — Королева Єлисавета II перебуває тепер з відвідинами в Італії. Її подорож не має державно-офіційного характеру, але все ж — вона ревізитує італійського президента Джованні Ґронкі, який склав королеві візиту в 1958 році. Коли королева прибула на яхті „Брітанія" з своїм почотом до Неаполю, то вітали її 21 гарматнім стрілом і 12 військових літаків вилетіли їй назустріч. З Неаполю до Риму королева їхала спеціяльним потягом. У Римі стрінули її президент Ґронкі, цілий уряд і ввесь дипломатичний корпус. Відвідини в Римі закінчаться в п'ятницю 5 ц. м., приватною авдієнцією у Папи Івана XXIII, після чого королева від'їде на Міжнародну виставу до Турина. У товаристві королеви є її чоловік, князь Філіп Единбурзький, міністер закордонних справ лорд Гюм і різні достойники.

Йорданський король Ґуссейн одружується з не-арабкою

Амман. — 25-річний король Йорданії Ґуссейн виголосив через радіо промову до народу, в якій подав до відома, що він рішив удруге одружитись. З першою своєю дружиною, єгипетською княжною Дімон Абдель Хамід, одружився, маючи сам 19 років і в два роки потім розвівся. Вона живе тепер в Каїро, де раніше була вчителькою англійської мови. З того подружжя король Ґуссейн має донечку, яка проте не має права до престолу. Його теперішня наречена буцім-то — за твердженням ливанських газет — є з роду англійкою, яка проте прийняла мусульманську віру й тому Ґуссейн може з нею вінчатись. Наречена короля має 20 років, вона називається Антуанет Авріль Ґардінер і скінчила середню дівочу католицьку школу ім. св. Анни недалеко Кентербері в Англії. В грудні 1959 року її батька, полковника Ґардінера, перенесено до англійської військової місії в Йорданії, де й пізнав її на одному прийнятті король

Короткі Вістки

● **Ферґат Аббас,** прем'єр екзильного арабського уряду Альжиру, видав з Тунісії наказ своїм землякам в Альжирі, щоб вони тепер пересиджували у своїх дільницях в альжирських містах і не швендялись по центральних дільницях міст, щоб оминути зударів з французькими націоналістами, роз'яреними з приводу невдачі генеральської револьти проти де Ґоля. Престиж де Ґоля страшенне зріс серед альжирських арабів, бо всі вони лякалися, що у випадку перемоги револьти, почнуться погроми арабських дільниць в Альжирі.

● **На процесі Айхмана** в Єрусалимі детально описували перевезення тисячі жидів із Чехії до Західньої Галичини біля Ніска. За одну зиму з отієї тисячі жидів вимерло 700 з голоду, холоду і знущань. Правда, частина втекла через Сян до большевиків.

● **В Італії** у різних великих містах нео-фашисти відзначали в п'ятницю 28 квітня 16-ті роковини повішення Беніта Муссоліні комуністичними партизанами — Богослужбами по церквах. Зібрання нео-фашистів відбулися в закритих приміщеннях, до авантур ніде не дійшло.

● **В Совєтському Союзі,** який збирається „здоганяти і переганяти" Америку, в останніх тижнях знову позначився дошкульний брак м'яса. За офіційною совєтською статистикою за перший квартал цього року продукція м'яса впала на 13% в порівнянні з тим самим часом минулого року.

● **В Конґо** військовики з місії Об'єднаних Націй арештували шістьох видатних дорадників катанґського президента Мойсе Чомбе — бельгійців. Їх перевезли до столиці Конґа Леопольдвілю, там переслухали і мають відтранспортувати назад до до Бельгії.

● **Колишній секретар праці** в уряді президента Айзенгавера Джеймс П. Мічелл, який здобув республіканську номінацію на губернатора Ню Джерзі, відмовився публічно дискутувати з демократичним кандидатом Ричардом Дж. Гюзом, заявивши, що він сам найкраще зможе виявити виборцям свою програму.

● **Асистент декана** західньо-вірджінського коледжу д-р Едвін Гоффман заявив, що Південь 100 років тому програв Громадянську війну, але тепер він виграв 100-річні Роковини. Вірджінія призначила на святкування цих роковин $1,750,000, а північні стейти призначили на цю ціль від $2,500 до $25,000.

● **Недалеко** місцевости Варшава в стейті Кентаки перевернувся вантажний автомобіль, який віз золото з форту Нокс Ню Йорку. Треба було перевантажувати золото до іншого авта, і під час того збільшено поліційну сторожу, бо везли золота на $100 мільйонів. Перевантаження тривало цілу годину.

● **Крайова Фармерська Унія** заявляє, що вона підтримує фармерську програму президента Кеннеді, згідно з якою самі фармери в порозумінні з секретарем рільництва вирішували б справу фармерської продукції та цін на фармерські продукти.

● **У Сиднеї** в Австралії якийсь волоцюга вкрав з хати австралійської спортсменки Дави Фразер її золоту медалю, яку вона дістала в 1958 році, як найкраща плавчиня Британської імперії.

● **У Південному В'єтнамі** президент Нґо Дінг Дієм, проти якого комуністи ведуть від близько сьоми років запеклу підривно-терористичну кампанію, відкрив новий шлях, збудований коштом $35 мільйонів американськими грішми й техніками.

ТАРЗАН, ч. 4640. Смерть тубільця.

Мавполюд приступив до нього і ніжно оглядав лежачого тубільця... одного з сіїв Померoя.

Повіки людини поруширилися, і вона по-тихо прошептала. — Бвана, він є божевільний...

Марш був зашвидкий. Ми не могли йти, і нас били та залишили на певну смерть. Я вже вмираю, останній...